

Klima- og miljødepartementet
Postboks 8013 Dep
0030 OSLO

Oslo, 17.09.2018

Høring til ny Forskrift om myndighet mv etter kulturminneloven og overføring av andre oppgaver i forbindelse med regionreformen

Nordisk konservatorforbund – Norge (NKF-N) er en interesseorganisasjon for konservatorer og ledes av et komite-valgt styre. Organisasjonen består av assosierte, student, honnør og ordinære medlemmer, hvor våre ordinære medlemmer må dokumentere utdannelse tilsvarende master/hovedfag og relevant faglig erfaring (1år) etter endt studie og er dermed de eneste som med rette kan kalle seg konservator NKF-N. Akronymet NKF-N har i lengere tid vært benyttet som et kvalitetskrav til konservatorer i offentlige anbudsrunder. Medlemmene våre arbeider hovedsakelig med bevaring, konservering og restaurering av gjenstander med kunstnerisk-, kultur- og naturhistorisk verdi. Foreningens mål er å fremme konservering som et anerkjent fagfelt med Konservator NKF-N som yrkestittel. NKF-N og seksjonene fra Danmark, Finland, Island og Sverige er selvstendige organisasjoner som sammen utgjør Nordisk Konservatorforbund.

For ordens skyld viser vi til tittelen Konservator NMF (Norges Museumsforbund) som er gitt utdannede kunsthistorikere/kuratorer. Denne faggruppen besitter ikke den kunnskapen som trengs for å bevare kunst- og kulturminner mv. Vi ber om at det tydelig skilles mellom de to gruppene på bakgrunn av utdanning og kompetanse. Dette ble også presisert i «Spectrum Standard for Samlingsforvaltning»¹ da denne forvekslingen lenge har vært et problem i stillingsutlysninger og kompetansebeskrivelser innad i museene og kulturminneforvaltningen.

Kommentar til høringsnotat fra Klima- og miljødepartementet av 21.03.18

NKF-N var ikke offisielt invitert som en av høringsinstansene for revisjon av Klima- og miljødepartementets (KLD) ovennevnte forskrift før utløpsfrist i juni 2018, men styret har nå fått anledning til å sende inn en kort kommentar til forskriftsendringer.

Forslaget som legges frem av KLD er aktuelt for våre organisasjonsmedlemmer, da de besitter mye av den relevante teoretiske og praktiske kunnskapen som trengs i fylkeskommunene. For oss er det derfor viktig at konservatorene blir gitt en tydelig rolle i de kompetansesentrene som utvikles og at kompetansesentrene også fokuserer på en helhetlig og kontinuerlig bevaringsstrategi. Våre medlemmer er spredt rundt i hele Norge, med ulike faglige spesialiseringsområder. Det er viktig i denne sammenhengen å benytte seg av

¹ Kulturrådet, 2015-2016, *Standard for samlingsforvaltning*, Spectrum 4.0, s 10

den allerede eksisterende kunnskapen og ikke anta at all kompetanse må opparbeides fra bunnen av, eller komme fra én overordnet instans. For at dette skal skje må det være en klar fordeling av ansvarsområder og faglig utveksling mellom fylker, gjerne i samarbeid med Riksantikvaren, forvaltningsmuseene, konserveringsinstitusjoner og Norsk institutt for kulturminneforskning (NIKU). Dette vil bidra til å utvikle samfunnet, bygge opp lokalmiljøer og kunnskapsutveksling på tvers av kommunegrenser. Vi i NKF-N, ser at en etappevis overføring av ansvarsområder fra Riksantikvaren til fylkeskommunene er en løsning som på sikt kan gagne alle parter.

Det er essensielt at oppgavene som overføres til fylkeskommunene ikke blir grunnlag for et politisk spill (1.1), men at hver kommune er forpliktet til å bevare, verne om og bruke kulturarven til nasjonens beste. Det er derfor viktig at det øremerkes midler til kulturvern og ikke at midlene disponeres til fritt bruk.

NKF-N anerkjenner NIKU som et kompetansesenter for konservering (og arkeologi) med middelalder som spesialiseringsfelt, men mener at NIKU også bør være en formidler i så måte at de deler den kunnskapen og erfaringene de har med kompetansesentrene. Dette gjelder spesielt når de fire små middelalderbyene skal ligge under fylkeskommunene og at det på sikt er ønsket en etappevis overtredelse av de fire store. Det er uheldig at «særlig teknisk ekspertise» (2.3.7 d) skal begrenses til Riksantikvarens forvaltningsansvar og dermed indirekte NIKU. Uttrykket «særlig teknisk ekspertise» bør derfor defineres tydeligere. «NIKU nevnes ikke som en instans i underretningsplikt, fordi instituttets oppgave i denne sammenhengen er å utføre oppdrag på bestilling fra Riksantikvaren» (2.4.12). Oppdrag bør i denne sammenhengen defineres tydeligere. Det må utarbeides et klart skille mellom hva som da faller inn under NIKUs oppdrag og hva som faller til fylkeskommunene. Ved kun å gi oppdrag til NIKU vil ikke kunnskapen spre seg ut til fylkeskommunene.

Sluttkommentarer

1.1 Definer hva som menes med «utøvende faginstans» når det gjelder riksantikvaren

2.3.2.5 Vi oppfordrer til å bruke betegnelsen «konservere» i stedet for «restaurere» i saker det er snakk om bevaring fremfor å gjenskape det som har vært.

Punkt 2.4.20, gruppe 5: automatiske fredede arkeologiske kulturminner, Domkirkeruinene med vernebygg på Hamar.

Det burde ikke forekomme for mange eller større avvik fra den respektive myndighets ansvarsområder og ser at Domkirkeruinen med vernebygg faller under myndighet for middelalderbyen. Dette gjelder så lenge det ikke er særskilte grunner for at eiendommen er gitt til Riksantikvaren

På vegne av styret i NKF-N

Benedicte Nilssen
Styreleder, NKF-N